

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci proti obvinenému **A. P. a spol.** pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 4 písm. a/, c/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 2. februára 2011 v Bratislave o sťažnosti obvineného M. O. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 19. januára 2011, sp. zn. Tp 35/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. O. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Na úrade hraničnej a cudzineckej polície, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii Stred, odbor operatívnej činnosti a vyšetrovania Banská Bystrica sa od 12. apríla 2010 pod č. UHCP – 20/NJ-S-2009 vedie okrem iných trestné stíhanie aj proti obvinenému M. O. pre skutky, aktuálne kvalifikované ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. (v tomto prípade ide o zmenu právnej kvalifikácie na základe upozornenia vyšetrovateľa z 8. decembra 2010 podľa § 206 ods. 6 Tr. por.).

Obvinený M. O. je v označenej trestnej veci stíhaný väzobne od 12. apríla 2010, a to na podklade uznesenia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 14. apríla 2010, sp. zn. Tp 35/2010, ktorým uznesením v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2010,

sp. zn. 2 Tost 11/2010, bolo rozhodnuté o vzatí obvineného M. O. do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 21. októbra 2010, sp. zn. Tp 35/2010 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. októbra 2010, sp. zn. 5 Tost 36/2010 bola lehota trvania väzby obvineného M. O. (a ďalších obvinených) predĺžená do 12. apríla 2011.

Obvinený M. O. podal 27. decembra 2010 žiadosť o prepustenie z väzby, ktorej prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry nevyhovel, a preto ju predložil na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu.

Uznesením z 19. januára 2011, sp. zn. Tp 35/2010, sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného M. O. o prepustenie z väzby, pretože u tohto aj naďalej trvajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por., pre ktoré bola obmedzená osobná sloboda obvineného 12. apríla 2010 jeho vzatím do väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený M. O. v zákonnej lehote prostredníctvom obhajkyne sťažnosť. Namietal v nej, že doposiaľ bol iba dvakrát vypočutý vo veci, pričom na podklade doteraz vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by sa dopustil závažnej trestnej činnosti, z ktorej bol obvinený. Taktiež nie je daný ani jeden z väzobných dôvodov, ktoré sa proti nemu uplatňujú, preto navrhol aj s prihliadnutím na nutnosť rešpektovania prezumpcie neviny napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený orgán preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného M. O. nie je dôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že prezumpcia neviny nie je právnou prekážkou obmedzenia osobnej slobody osoby obvinenej zo spáchania trestného činu, a preto s poukazom na ňu nie je možné domáhať sa prepustenia z väzby na slobodu. Vznesenie obvinenia na rozdiel od odsudzujúceho rozsudku predstavuje vyšší stupeň pravdepodobnosti,

že určitá osoba mala spáchať konkrétny trestný čin, pričom jednoznačný a nepochybný záver o spáchaní trestného činu sa vyžaduje až pre rozhodnutie vo veci rozsudkom, jedine ktorým aj s prihliadnutím na ústavnú úpravu je možné rozhodnúť o vine.

Z hľadiska materiálneho okrem existencie dôvodnej obavy zo vzniku niektorého z následkov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/ až c/ Tr. por. je väzby odôvodnená len vtedy, ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený.

Všetky uvedené podmienky v ich kumulatívnej podobe, sú v posudzovanej veci splnené. Väzba obvineného M. O. by bola nedôvodná (a zároveň aj jeho trestné stíhanie) len vtedy, ak by bolo zjavné, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa nestal alebo nie je trestným činom, resp. ak by bolo zistené, že obvinený nie je páchatelom trestného skutku. Aj podľa zistenia najvyššieho súdu proti obhajobe obvineného M. O., že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, vymedzeného v uznesení vyšetrovateľa o vznesení obvinenia stoja viaceré dôkazy, plynúce z použitých dôkazných prostriedkov, menovite tie, ktoré sú označené v napadnutom uznesení, a to výpovede svedkov I. M., M. K., ale aj A. M., ktorej obsah spochybňuje obhajobné tvrdenie obvineného, že so spoluobvineným A. P. (podľa uznesenia o vznesení obvinenia organizátorom zločineckej skupiny) bol v kontakte iba raz z dôvodu poskytnutia právnej pomoci.

Okolnosť, koľkokrát bol obvinený doposiaľ v jeho trestnej veci vypočutý nie je žiadnym kritériom posúdenia dôvodnosti trestného stíhania v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por. ani dôvodom, či trestné stíhanie môže byť vykonávané väzobne alebo nie.

Tak ako to bolo konštatované aj v ostatnom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. októbra 2010, sp. zn. 5 Tost 36/2010, ktorým bolo správoplatnené uznesenie sudcu pre prípravné konanie o predĺžení lehoty trvania väzby, väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 pís. a/, c/ Tr. por., založené na obave z úteku alebo skrývania sa obvineného v dôsledku hrozby vysokým trestom a tiež z pokračovania v trestnej činnosti pretrvávajú u obvineného M. O. aj v súčasnom štádiu trestného stíhania.

Pokiaľ ide o tzv. útekovú väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. treba zdôrazniť, že dôvodná obava z následkov uvedených v tomto ustanovení nie je založená výlučne len na hrozacej sankcii (trest odňatia slobody dvanásť až dvadsať rokov) ale aj na podozrení, že organizovaná trestná činnosť mala byť páchaná aj s prepojením obvineného na jeho domovskú krajinu (U.) a tam spolupracujúce kontaktné osoby. Uvedené skutočnosti preto vytvárajú reálnu hrozbu úteku kvôli hroziacemu vysokému trestu. Čo sa týka pokračovania v trestnej činnosti treba zvýrazniť to, že protiprávne konanie obvinených malo trvať po dlhšiu dobu, až do jeho prerušenia začatím trestného stíhania, pričom v ňom mali obvinení pokračovať aj za situácie, keď dochádzalo k odhaleniu nelegálneho zamestnávania ukrajinských občanov a k ich vypovedaniu z územia Slovenskej republiky.

Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu je vecne správne, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného M. O. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 2. februára 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková